summer autumn 05
bi-annual publication of international glass art
incorporating; 63ConnaughtStreet
studioglass

Dear Readers,
Can you imagine seven tons of glass? I really can't. And this is exactly the weight of glass pieces which in the spring went on a long journey to Japan to the international exposition EXPO 2005 in Aichi to present Czech glassmakers. This new issue of the journal studio**glass** **will show you that there is always something happening in glass, and that we have much to be proud of.**

We will speak with Markéta Šílená on the occasion of her exhibition at the 'U Prstenu' gallery in Prague; we will reminisce about the retrospective exhibition by František Vízner within the series 'Masters of European Glassmaking' at the Museum of Decorative Arts, Prague; we will have a look at the book *Czech Glass 1945–1980: Design at the Time Adversity* curated by Helmut Ricke; and we will commemorate one of the great Czech glass artists, who unfortunately has left us for ever—Bohumil Eliáš. The position of our glassmakers in confrontation with the world will be examined both at the EXPO 2005 in Aichi, Japan and the M.A.V.A. in Spain, where the Secondary Glassmaking School in Železný Brod exhibited work by its students and teachers. And last but not least the exhibition on the occasion of 10th anniversary of the Studio Lhotský in Pelechov.

It is good that the world is interested in our glassmakers, but wouldn't it be even better if we took more interest in them here, in our country? No one is prophet in his own country, as they say. Let us hope it will get better.

Vážení a milí čtenáři,
dovedete si představit sedm tun skla? Já moc ne. A právě tolik vážily skleněné objekty, které se na jaře vydaly na dlouhou cestu do Japonska na světovou výstavu EXPO 2005 v Aichi, aby představily české skláře. Že se ve skle pořád něco děje, a že se máme čím chlubit, vám chce přiblížit další číslo našeho časopisu studio**glass**.

U příležitosti pražské výstavy v Galerii U prstenu si popovídáme s Markétou Šílenou, připomeneme si retrospektivu Františka Víznera v Uměleckoprůmyslovém museu v cyklu Mistři evropského sklářství, seznámíme se s knihou *České sklo 1945–1980: Design ve věku nepřízně*, kterou připravil Helmut Ricke a vzpomeneme jednoho z velkých tvůrců českého skla, který nás bohužel opustil navždy – Bohumila Eliáše. Jak si stojí v konfrontaci se světem naši skláři si ukážeme na EXPO 2005 v japonském Aichi ale i v MAVA ve Španělsku, kde se představila Střední průmyslová škola sklářská ze Železného Brodu s pracemi svých žáků i profesorů. A v neposlední řadě jsou tu výstavy k desátému výročí pelechovského Studia Lhotský.

Je dobré, že se svět o naše skláře zajímá, ale bylo by ještě lepší, kdybychom se o ně zajímali víc my, tady u nás. Ale ne nadarmo se říká, že doma není nikdo prorokem. Tak vám i sobě přeji, ať se to mění k lepšímu.

Olga Zámišová

2 in the news
Private view Jamil Naqsh
Private view René Roubíček
Private view Markéta Šílená

4 interview
Markéta Šílená

10 review
František Vízner exhibition

14 review
Czech Glass 1945–80;
Design in an Age of Adversity

16 in memoriam
Bohumil Eliáš

20 project
EXPO 2005 – Aichi, Japan
"Captured Light and Space"

24 school
Železný Brod School
in M.A.V.A. Spain

28 anniversary
Lhotský @ Pelechov

30 where to go

31 what to see
Dana Zámečníková

32 in the next issue...

front cover
Bohumil Eliáš
Trip Výlet / 1992
h 85,5 cm

Jamil Naqsh @ Studio Glass Gallery

London / June 7 and 9, 2005

1

2

3

4

5

6

7

1. Jamil Naqsh with his works
2. M. F. Hussain (the artist)
3. Jehan Hyat Bawkher with Mr/Mrs Habib
4. Exhibition organizers Zafar & Faheen with the artist Jamil Naqsh & Najmi Sura
5. Sir Nicholas Barrington & Friends
6. Dr. Maleeha Lodhi (Pakistan's Ambassador to UK)
7. M. F. Hussain, Mehreen Rizvi & Ahmed Habib

René Roubíček @ Museum Kampa

Sovovy Mlýny, Prague: June 21, 2005

1 2

Markéta Šílená

U prstenu Gallery, Prague: August 16, 2005

3

4

1. Jaroslava Švarcová, Markéta Šílená and Dana Vachtová
2. Eva Eisler & Sylva Petrová
3. Žertovi couple and Adler couple
4. Eva Eisler & Karel Votipka

Markéta Šílená

text by Olga Zámišová / photos by Gabriel Urbánek and Tomáš Hilger

I met the glass artist Markéta Šílená in the middle of the rainy summer at the opening of her exhibition of sculptures and jewellery at the Prague gallery "U Prstenu". On this occasion I asked her several questions:

What made you study glass at the Glassmaking School in Železný Brod?
I would probably explain it by the proximity of the source. I come from Železný Brod, a town with a long glassmaking tradition. I wanted to do something artistic, and this offered itself.

Your further study at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague (VŠUP) in the Department of Professor Stanislav Libenský was a logical conclusion of your interest. How did it influence you?
That was the decisive influence, which definitely convinced me about glass. Meeting him had certainly determined my relationship to what I do.

How do you remember the time when you taught in Železný Brod?
I tried to teach and I admire the colleagues who are able to combine teaching with their own work. Perhaps I will return to it sometime in the future, but now I need my mind all for myself.

As far as I know, you produce cut pieces from melt glass and optical glass, glass design and jewellery. What do you deal with the most?
I am glad that I am able to go from one sphere to another. They are mutually interconnected and influence each other. I try so that all the artwork I invent comes and grows from similar principles. So what I deal with the most is to find for each piece the most accurate and convincing expression, while "the size and the kind" do not matter so much. With jewellery I have two materials at my disposal, which inspire and allure me—glass and metal. Their connection is always different; I can direct it where I want.

How do your works come into being? Is it at first in your mind, and then you make a sketch and decide in the end in what way you will create it?
Of course, there are many ways of creating. Sometimes the idea is a finished work directly, and sometimes there comes a time of creative search. One thing leads to another, they are directly connected. It matters to me that each piece is predetermined already by the selection of material, technology, proportion as well as the colour scheme. The piece must ask for it. It follows directly from it. I will only obey.

Do you also paint?
Partially. I can say that it is my dream also to paint. Painting and sculpture are closely connected in glass; in the colour melt glass it is almost "painting by matter". Some of my sculptures are more like paintings than three-dimensional objects.

Is a piece of jewellery just jewellery for you or rather a small sculpture?
I would like to avoid the term "small sculpture", but it is always a spatial study. A piece of glass jewellery requires space and light. It must be beautiful from all sides, whether on the body or in a showcase, and by that it goes away a bit from the concept of classical jewellery. There is also a closer connection with the person who will choose it. He or she is not a viewer, but a wearer, by which he or she indicates to be tuned to the same wave as myself.

Sugar Bowl Cukřenka / diameter 10 cm / 2003
Decalogue Desatero / 50 x 70 x 15 cm / 1999

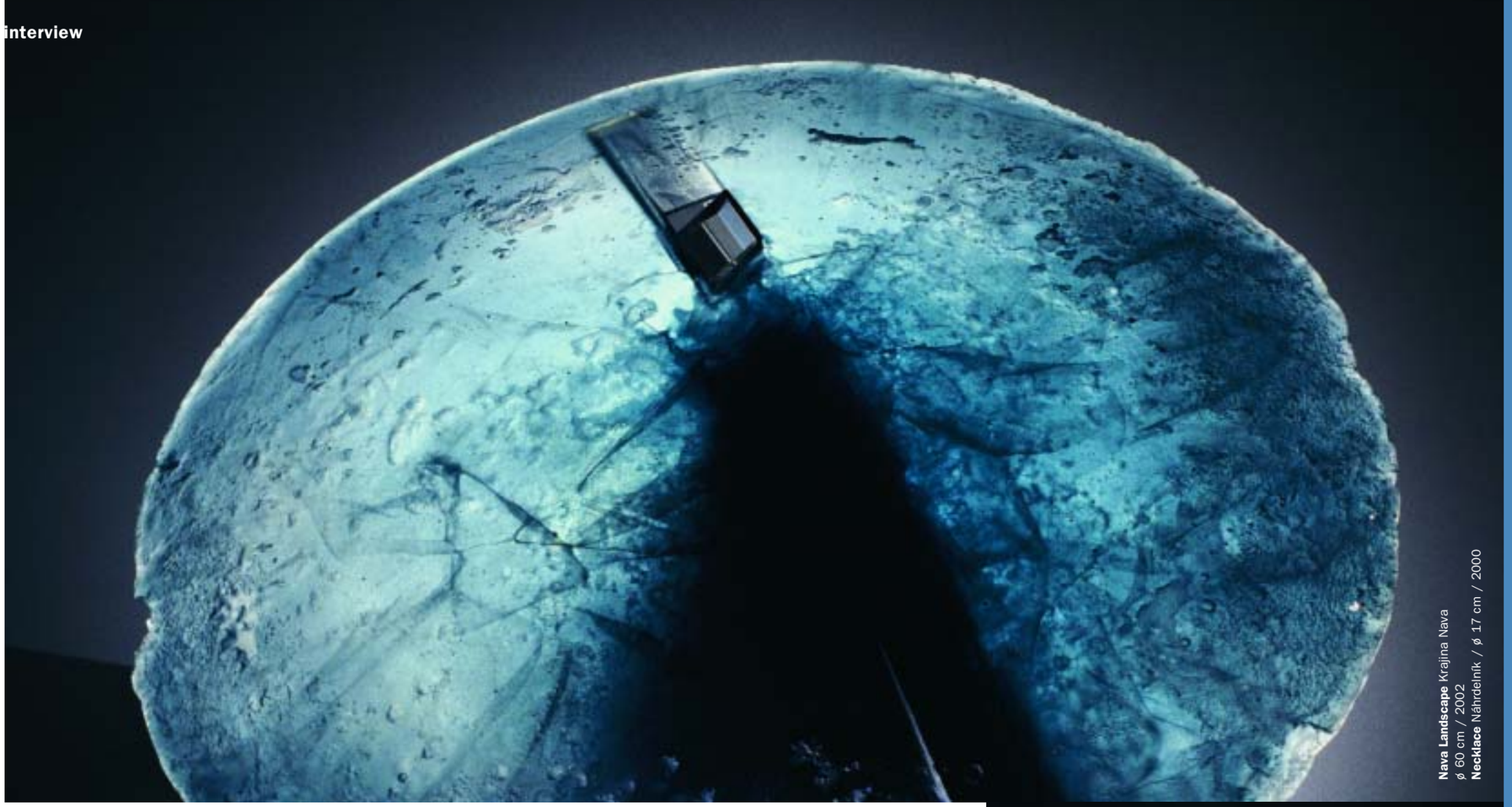

Nava Landscape Krajina Nava
ø 60 cm / 2002
Necklace Náhrdelník / ø 17 cm / 2000

Is it at the same time functional?
Of course. I must deal with the fact that my piece of jewellery can be opened and fastened. And this is what I enjoy a lot, this interconnection. To invent jewellery which is visually perfect, but at the same time functional.

What technique do you use for glass?
At present I mostly use mould melting. I often combine different techniques; I do not want to be limited by one of them since for every piece another one is "the best". Melting is one of many, but I like to use it because there I can use some qualities of glass—in particular structure, refraction, the colour scheme, etc. Technique is in fact a language of a given sculpture. The resulting expression will be determined by the kind of technique I will use.

What is an inspiration for you?
It is difficult to answer this question briefly. I let myself be inspired by everything around me and in me. People, nature, music, history, but the glass itself is a permanent source of inspiration for me. Its "tempts" me to use all its qualities and all its possibilities it has to offer.

What are your reminiscences of your participation in summer schools abroad?
I was in France in Sars-Poteries, it is a classical glass event, but I think that more valuable for me was my one-month stay in Vermont, USA. I was not there as a glassmaker, but I was among painters and sculptors. For me personally it was an interesting experience because there I could forget about glass.

But is it sculpture?
I think that many glassmakers itch when people talk about them only as glassmakers. They make sculptures, not only glass; glass is only the medium. If I feel that the piece I am thinking to make would be better and more natural when made of metal, if it asks for it, it will be metallic.

Glass is an interesting material, but sometimes it is too glitzy, is not it?
It is so alluring that it is dangerous. One must defend oneself against it a little, so that the effect does not prevail. It can be said all glass looks interesting. And we have to avoid "love" at first sight.

An exhibition is usually a kind of summarization or a landmark in the life of an artist. What is in front of you now?
I have wanted to see these pieces together, to see where it has all gone, and then I will go on. My latest pieces (a red square) have already taken me to other paths which I must examine. I will let them mature a bit, and then I will see. In the autumn I will take part in two exhibitions of glass jewellery in London, in fact simultaneously. One will be held at the Studio Glass Gallery and the other at the OXO Gallery.

Thank you for the interview. (August 2005)

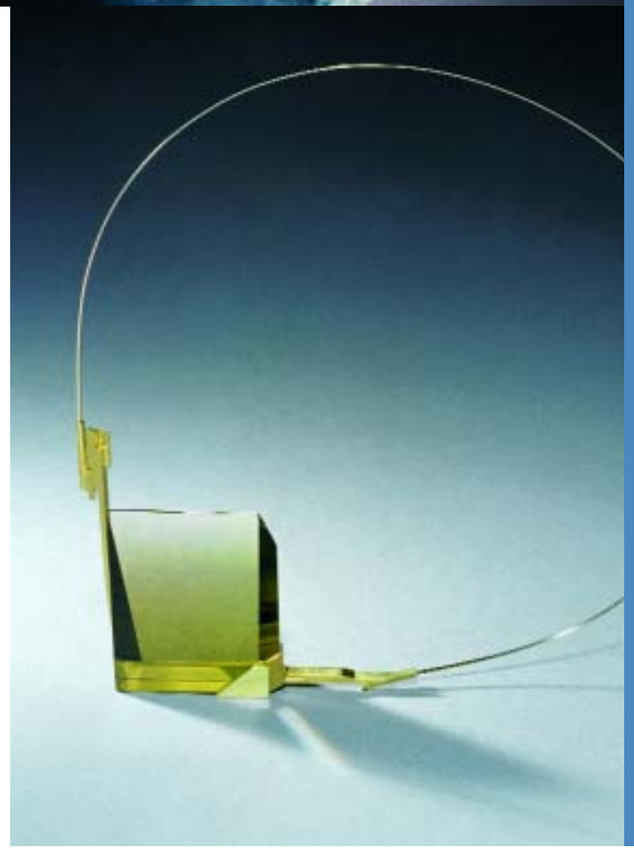

Markéta Šílená

Se sklářskou výtvarnicí Markétou Šílenou jsem se setkala uprostřed deštivého léta na vernisáži jejích plastik a šperků v pražské galerii U prstenu. Při této příležitosti jsem jí položila několik otázek:

Co vás přivedlo ke sklu a jeho studiu na sklářské škole v Železném Brodě?
Vysvětlila bych to asi blízkostí zdroje. Vždyť jsem ze Železného Brodu, města s dlouholetou sklářskou tradicí. Chtěla jsem dělat něco výtvarného a toto se vyloženě nabízelo.

Vaše další studium na VŠUP v Praze v ateliéru prof. Stanislava Libenského bylo tedy logickým vyústěním vašeho zájmu. Jak vás ovlivnilo?
To byl právě ten rozhodující vliv, který mě o skle definitivně přesvědčil. Setkání s ním bylo jistě určující pro můj vztah k tomu, co dělám.

Jak vzpomínáte na svou vlastní pedagogickou činnost v Železném Brodě?
Vyzkoušela jsem si to a obdivuji kolegy, kteří dokáží skloubit vyučování se svojí vlastní prací. Možná se k tomu někdy v budoucnu vrátím, ale teď potřebuji svoji hlavu celou pro sebe.

Pokud vím, zabýváte se tvorbou broušených objektů z tavenice i optiky, skleněným designem, šperky. Čím nejvíce?
Těší mne, že dokážu přecházet z jedné oblasti do druhé. Vzájemně se propojují a ovlivňují. Snažím se, aby všechny věci co vymýšlím vycházely a rostly z podobných principů. Takže nejvíc se zabývám tím, abych pro každou našla ten nejpřesnější, nejpřesvědčivější výraz – na „velikosti a druhu" tolik nezáleží. Ve šperku mám navíc k dispozici dva materiály, které mne inspirují a lákají – sklo a kov. Jejich spojení je vždy jiné, mohu je nasměrovat kam potřebuji.

Jak díla vznikají? Napřed ve vaší představě, pak uděláte skicu a nakonec se rozhodujete, jakým způsobem budete tvořit?
Samozřejmě, je mnoho způsobů vzniku. Někdy je představa již rovnou hotovým dílem a někdy nastává doba tvůrčího hledání. Z jedné věci se tvoří další, jsou v přímé souvislosti. Záleží mi na tom, aby každá věc byla nezaměnitelně určena už výběrem materiálu, technologie, proporce i barevnosti. Ta věc si o to musí říci. Vychází to přímo z ní. Já ji jenom poslechnu.

Věnujete se také malbě?
Částečně. Dá se říci, že je to můj sen věnovat se i malování. Malba a sochařství jsou ve skle těsně spjaté. V barevném taveném skle je to až takové „malování hmotou". Některé moje sochy jsou možná více obrazy než trojrozměrnými objekty.

Šperk je pro vás šperkem nebo tak trochu malou plastikou?
Výrazu malá plastika bych se ráda vyhnula, ale vždy je to prostorová studie. Skleněný šperk si vyžaduje prostor a světlo. Musí být krásný ze všech stran, ať na těle či ve vitríně a tím se trochu vzdaluje pojetí klasického šperku. Těsnější je taky to spojení s člověkem, který si ho vybere. Není jen divákem, je nositelem a dává tím najevo, že je naladěn na stejnou vlnu jako já.

Je ale zároveň i funkční záležitostí?
Samozřejmě. Musím se zabývat tím, aby se dal otevřít, aby se dal uchytit. A to mě právě hodně baví, to propojení. Vymyslet, aby byl výtvarně dokonale zvládnutý a přitom funkční.

Jakými technologiemi zpracování skla se zabýváte?
Nyní se zabývám především tavením. Často techniky kombinuji, nechci se nechat omezovat jen jednou z nich, pro každou věc bude „tou nejlepší“ jiná. Tavení je jedna z mnoha, ale ráda ji používám, protože tam mohu víc využít některých vlastností skla – zejména struktury, chvějivosti tenkého skla, barevnosti atd. Technologie je vlastně řečí té plastiky. Jakou použiji, takový bude mít konečný výraz.

Co je pro vás inspirací?
Na to se těžko odpovídá jen tak stručně. Nechávám se inspirovat vším, co je kolem mě i co je ve mně. Lidmi, přírodou, hudbou, historií, ale i sklo samo je pro mne trvalým inspiračním zdrojem. Láká mne využít všech jeho vlastností, všech možností, které mi nabízí.

Jak vzpomínáte na svoji účast na letních školách v zahraničí?
Byla jsem ve Francii v Sars-Poteries, to je klasická sklářská záležitost, ale myslím, že cennější pro mne byl měsíční pobyt ve Vermontu v USA. Tam jsem nebyla jako sklář, ale byla jsem mezi malíři a sochaři. Byla to pro mne osobně zajímavá zkušenost, protože jsem tam mohla sklo tak trochu vypustit.

To co děláte jsou vlastně také sochy?
Ano, myslím, že spousta sklářů má svrbění, když se o nich mluví jen jako o sklářích. Dělají sochy, ne jenom sklo, to je pouze jedinečným materiálem. Když budu cítit, že věc, která mne napadne bude lepší a přirozenější ze železa, když si o to řekne, tak bude železná.

Sklo je zajímavý materiál, ale někdy tak trochu efektní, ne?
Tak svůdný, až je to nebezpečné. Člověk se mu musí až trochu bránit, aby efekt nepřevážil. Dá se říci, že vše co je ze skla vypadá zajímavě. A té prvoplánové „zajímavosti“ se musíme umět vyhnout.

Výstava bývá většinou takovým trochu shrnutím, nebo předělem v práci. Co vás čeká teď?
Chtěla jsem ty věci vidět pohromadě, kam se to dostalo a jak jít dál. Moje nejnovější objekty (červený čtverec, tavené vázy) mne už přivedly na další cesty, které musím vyzkoušet. Nechám je chvíli zrát a pak se uvidí. No a na podzim mě čeká účast na dvou výstavách skleněného šperku v Londýně v podstatě souběžně, což je dost kuriozita. Jedna ve Studio Glass Gallery a druhá v Gallery OXO.

Děkuji za rozhovor. (srpen 2005)

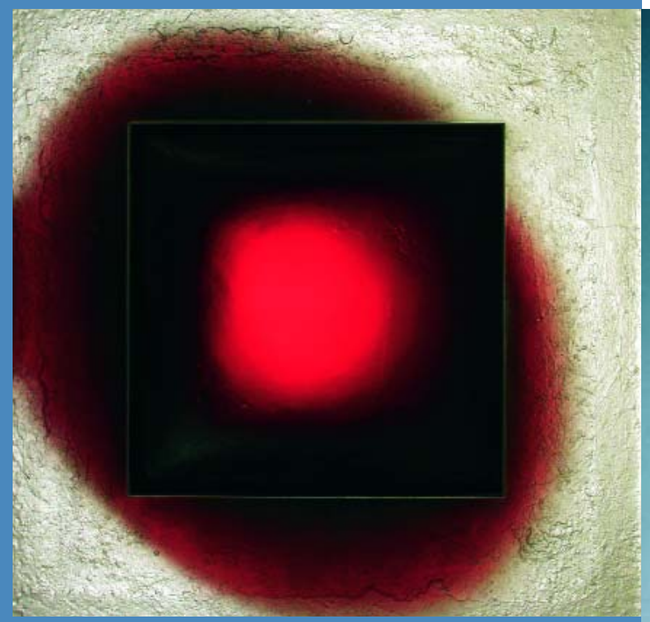

Markéta Šílená
born narozena **1957 / Semily, CZ**

Studies Studia
1972–76 **Secondary Glassmaking School** SUŠS Železný Brod
1976–82 **Academy of Arts, Architecture and Design, Prague** VŠUP / prof. Stanislav Libenský

Award Ocenění
1995 **Daniel Swarovski Award, UPM Praha, 2nd place, jewellery section**

Solo Exhibitions Samostatné výstavy
1996 **Gallery U Prstenu, Prague, CZ (with Z. Roztočilová)**
1999 **Museum of Glass and Costume Jewellery** Muzeum skla a bižuterie**, Jablonec nad Nisou, CZ (with I. Houserová, S. Grebeníčková)**
2000 **Gallery Kotelna, Prague, CZ**
2003 **Glasgalerie Hittfeld, GER**
2005 **Gallery Langův dům, Frýdek-Místek, CZ**
Gallery U Prstenu, Prague, CZ

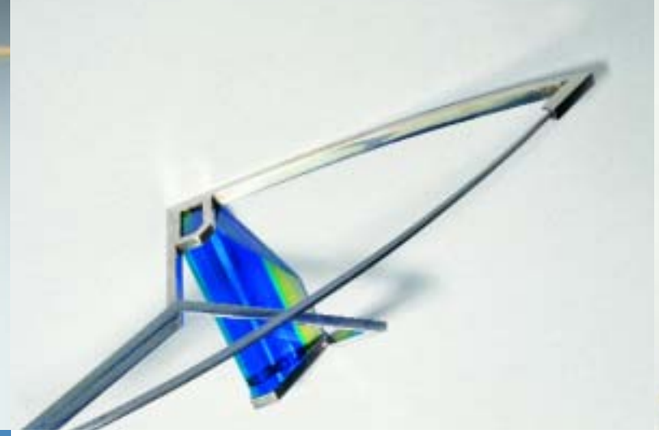

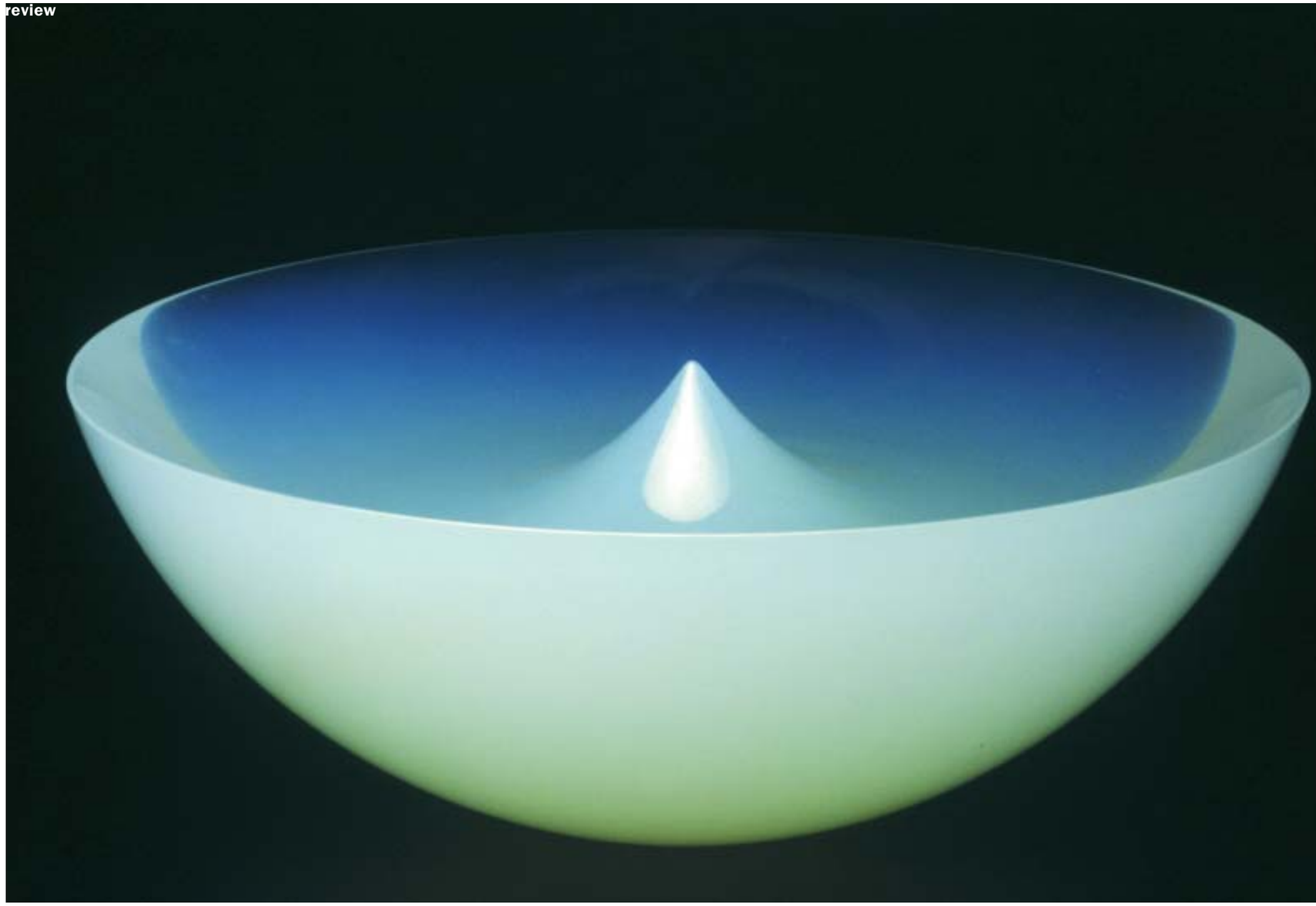

Bowl Mísa / cut glass / ø 26 cm / 1986
Vase Váza / pressed glass / h 25 cm / 1965

František Vízner

born narozen **9/3 1936 in Prague**
lives and works in Žďár nad Sázavou
žije a pracuje ve Žďáru nad Sázavou

1951–1953 **Apprenticed to be a glass painter at the Glassmaking Vocational School in Nový Bor;**
vyučen malířem skla na sklářském učilišti v Novém Boru
1953–1956 **Studied at the Secondary Glassmaking School in Železný Brod in the Department of Melt Sculpture and Mosaic;**
studoval na Průmyslové škole sklářské v Železném Brodě v oddělení tavené plastiky a mozaiky
1956–1962 **Studied at the Academy of Arts, Architecture and Design (VŠUP) in the Department of Glass, Glyptics and Applied Sculpture (Professor Karel Štipl, Senior Lecturer Václav Plátek);**
studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (VŠUP) v ateliéru skla, glyptiky a užité plastiky (prof. Karel Štipl, doc. Václav Plátek)
1962–1967 **Designer of pressed glass of the Sklo Union glassworks in Dubí near Teplice;**
designérem lisovaného skla podniku Sklo Union v Dubí u Teplic
1967–1977 **Designer of handmade furnace-worked glass of the glassworks of Ústředí uměleckých řemesel (Centre of Arts and Crafts) in Škrdlovice in Žďár nad Sázavou;**
designérem ručně tvarovaného hutního skla sklárny Ústředí uměleckých řemesel (ÚUŘ) ve Škrdlovicích u Žďáru nad Sázavou
Since 1977 **Studio production of glass pieces shaped by cutting.**
zabývá se ateliérovou tvorbou brusem tvarovaných skleněných objektů

He is represented in many prestigious international museums and galleries.
Svými díly je zastoupen ve sbírkách mnoha prestižních světových muzeí a galerií.

František Vízner Retrospective

Museum of Decorative Arts in Prague, exhibition hall, 24/3–5/6 2005

text by Milan Hlaveš, exhibition curator / photo by Ondřej Kocourek, Gabriel Urbánek, archive UPM

Within the free series 'Masters of European Glassmaking', the Museum of Decorative Arts in Prague presented a retrospective exhibition of the internationally acclaimed glass artist František Vízner, whose artistic activity combines the aspects of studio work with the work of a designer.

Vízner's career as an industrial designer was facilitated at the end of his studies at the Academy of Arts, Architecture and Design by a year long stay at the Art Centre of pressed glass of the Sklo Union glassworks in Dubí near Teplice. Where he concluded his stay and completed his studies by designing an extroadinary set of vases and jardiniere, which did not follow the well established practice of regular or traditional shaped forms of pressed glass. Another part of his diploma project—the collection of vases from cut matted glass—anticipated his tendency of creating studio glass later.

Thanks to serendipitous circumstances in the 1960s, modern pressed glass of a number of Czech designers, including František Vízner, was a real success both in terms of manufacturing and business in contrast to most other glass products. The period criticism described Vízner's pressed glass as contemporary, non-conventional, noblesse and in addition to functionality it also attributed sculptural qualities.

Despite the success of his own designs, in 1967 Vizner accepted the position of head designer/artist at the glassworks of Ústředí uměleckých řemesel (Centre of Arts and Crafts) in Škrdlovice. He was able to use the craft of master glassmakers to produce decorative items of various forms and colours, emphasizing by simple means optical qualities of furnace-worked glass. From the early 1970s he also applied glass to architecture (for example, tiling at platforms of the stations Karlovo náměstí and Jinonice in the Prague metro).

In 1977 František Vízner left the industry and devoted himself to work in his studio. Through a physically demanding procedure using cutting, etching and, as the case may be, drilling, he has created objects in the form of glass bowls and vases in basic forms of hemispheres, balls, cylinders and prisms. In the rich collection of mostly monochromatic works with matt velvet surface, he attaches great importance to absolute simplicity without resorting to cold geometry. The essence of all his works comes from the early 1960's from the same foundations, but its form constantly undergoes inconspicuous changes.

Vizner's cut objects cannot simply be percieved as functional, but as autonomous sculptural works influenced by Vízner's relationship to architecture as well as his systematic approach, patience and concentration. They radiate strong inner tension, or almost a spiritual charge. František Vízner sees the substance of artistic work in a quest for order, craftsmanship, the effort to support beauty of glass and the necessity to manipulate the material with hands on. The timeless quality of his glass has been confirmed by the positive response of the contemporary young generation of designers. Two of its members have significantly contributed to a warm welcome of the exhibition by the expert and lay public: Jiří Novotný was in charge of the architectural layout of the exhibition and Štěpán Malovec worked on the graphic design.

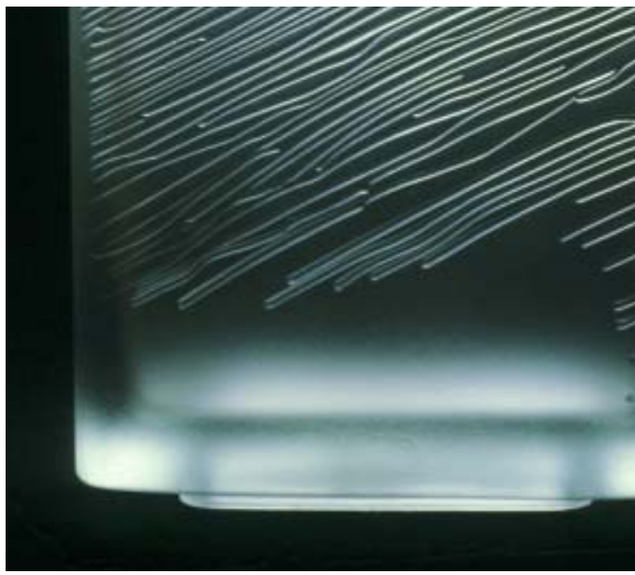

Bowl Mísa / cut glass / ø 29 cm / 1985
Vase Váza / cut glass / h 25 cm / 1962

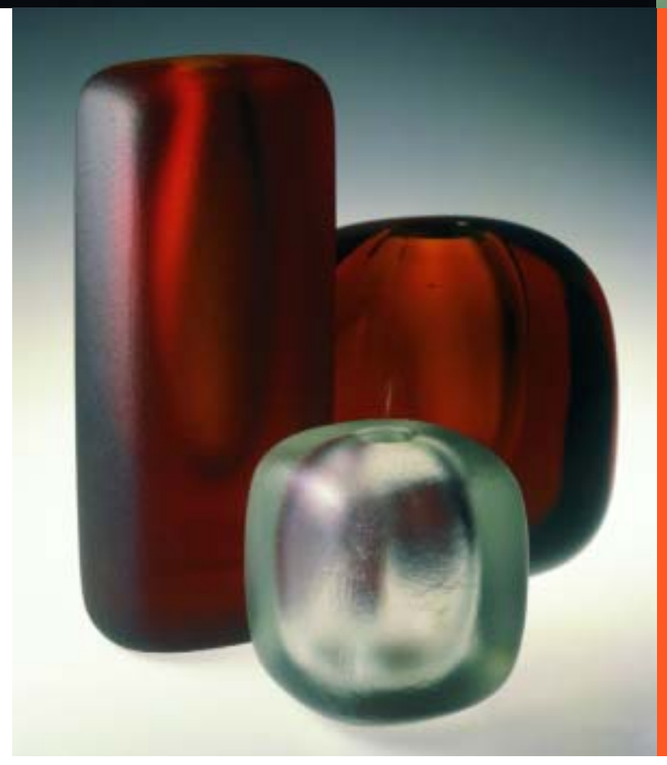

František Vízner **Retrospektiva**

Uměleckoprůmyslové museum v Praze, výstavní sál, 24/3–5/6 2005

Uměleckoprůmyslové museum v Praze (UPM) představilo v rámci volného cyklu Mistři evropského sklářství v reprezentativním přehledu dosavadní uměleckou činnost mezinárodně respektovaného sklářského výtvarníka Františka Víznera, která spojuje aspekty ateliérové práce s praxí designéra.

Cestu k povolání průmyslového návrháře mu ke konci studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (VŠUP) usnadnila roční stáž ve výtvarném středisku lisovaného skla podniku Sklo Union v Dubí u Teplic. Studium díky ní uzavřel vynikajícím souborem váz a žardiniér, u kterých rezignoval na zaběhnutou praxi rotačních půdorysů lisovaného skla. Kolekce broušených matovaných váz jako další součást diplomové práce předznamenala značný díl jeho pozdější ateliérové tvorby.

Moderní lisované sklo řady českých designérů, mezi něž patřil i František Vízner, šťastnou shodou okolností získalo v 60. letech na rozdíl od většiny ostatních skleněných produktů opravdu širokou odezvu ve výrobě i obchodě. Dobová kritika Víznerovo lisované sklo popisovala jako současné, nekonvenční, noblesní a kromě účelnosti mu přiznávala také sochařské kvality.

Přes úspěšnost vlastních návrhů lisovaného skla Vízner po čase přijal místo vedoucího výtvarníka sklárny Ústředí uměleckých řemesel ve Škrdlovicích (ÚUŘ). Dokázal tam využívat zručnost mistrů sklářů ke vzniku tvarově i barevně rozmanitých dekorativních předmětů, v nichž jednoduchými prostředky zvýrazňoval optické kvality hutního skla. Od počátku 70. let sklo uplatňoval také v architektonických realizacích (např. obklady nástupišť stanic Karlovo náměstí a Jinonice pražského metra).

Roku 1977 František Vízner opustil průmysl a plně se začal věnovat práci ve svém ateliéru. Časově a fyzicky náročným postupem pomocí broušení, leptání, případně vrtání zhotovuje objekty v podobě skleněných mís a váz v základních tvarech polokoulí, koulí, válců nebo hranolů. V bohaté kolekci většinou monochromních děl s matně sametovým povrchem přikládá důraz absolutní jednoduchosti aniž by se uchyloval k chladné geometrii. Podstata celé jeho tvorby vychází od počátku 60. let ze stejných základů, její forma ale prochází neustálými nenápadnými proměnami.

Víznerovy broušené objekty nelze vnímat jako užitkové předměty, ale jako svébytná sochařská díla ovlivněná vztahem k architektuře a také autorovou systematičností, trpělivostí a soustředěností. Vyzařují silné vnitřní napětí nebo až duchovní náboj. František Vízner za podstatu výtvarné práce považuje hledání řádu, řemeslnou kvalitu, snahu o podporu krásy skla a nutnost vlastnoručně s materiálem manipulovat. Nadčasovou kvalitu jeho skla potvrzuje kladný ohlas dnešní mladé designérské generace. Dva její příslušníci také výraznou měrou přispěli ke vstřícnému přijetí výstavy odbornou i laickou veřejností: Jiří Novotný se ujal architektonického řešení prostoru a Štěpán Malovec grafické spolupráce.

Czech Glass 1945–1980 Design in an Age of Adversity

review by Marcus Newell / photo by archive of Arnoldsche

Helmut Ricke (editor) Arnoldsche Art Publishers, Stuttgart, 2005

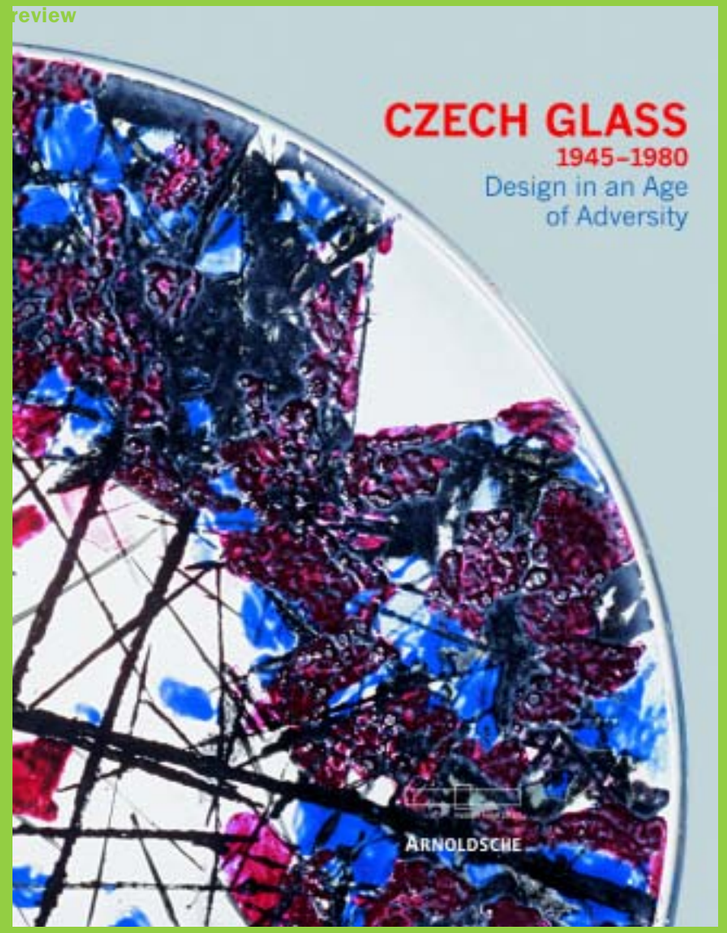

This latest offering from Helmut Ricke, who edited and contributed to the text, is a weighty and erudite book. It is authoritative, drawing as it does, on essays from Suzanne Frantz, Antonín Langhamer, Tina Oldknow, Jan Mergl and others.

Ricke asks: why this exhibition? Ricke appears to make an assumption that European glass in the post-war period is known only for Scandinavian and Italian glass with little else (with the exception of Dutch glass) of note. Offering a new view of Czech glass, he feels, will correct this impression. In that premise he is, to a point, correct. Not enough has been written outside Czechoslovakia, and much needs to be done to improve knowledge of this challenging period, and the lives of artists and makers. The essays, particularly those of Langhamer and Mergl, are of the highest standard, and reveal a level of information that has been long overdue. Langhamer's study of the nature of glass education, and Mergl on The Artist and Industry, are amongst the most rewarding in terms of giving a greater understanding of conditions in Czechoslovakia during this period

For me, this is the first step in a re-assessment of Czech glass. This book works hard not to be an art/design history in the manner of Chalupecký, and I think, it succeeds. Yet, much more needs to be explored, and Jan Michl, as cited by Mergl, should not become a bar, to a thorough examination of communist-era design. That said, much new information is available for the first time, and anyone reading this will have a far better appreciation of the period.

Reservations, I have a few. There was no space for work by Zemek or Kolman, Pečený or Rozsypal. Too much relies on the Steinberg Collection, but that facilitates an exhibition such as this, and perhaps that is far better than no exhibition at all. Harrtil glass is absent. Apart from possibly four artists, Sklo Union pressed glass production is virtually ignored, and the book appears to reinforce the denegration of design for the proletariat. The obsession with art glass, rather than production pieces, assumes that only in fine art glass there is worth which, if my memory serves me well enough, runs contrary to the teachings of Kaplický, to paraphrase, 'there is no great art on the one hand, and mediocrity in applied art on the other'.

Arnolsche's decision to publish this book, with two CD-ROMs, is a sensible development, putting this publisher at the fore-front of making knowledge more widely accessible. One CD carries the texts in German. The second, design drawings held in the Rakow Collection at the Corning Museum. This, for the collector, is an un-paralleled opportunity to follow design/thought processes of a generation of painterly glassmakers and designers.

This is a fine book, and is a necessary addition to any library on glass. At 448 pages, 696 images, (of very high quality) 44 signatures, biographies, and the two CD-ROMs, this is a must have.

Exhibition Venues
May–Dec 2005; The Corning Museum of Glass, Corning, NY, US / www.cmog.org
Jan–June 2006; Museum of Glass Tocoma, Washington, US / www.museumofglass.org
Book publishers: www.arnoldsche.com

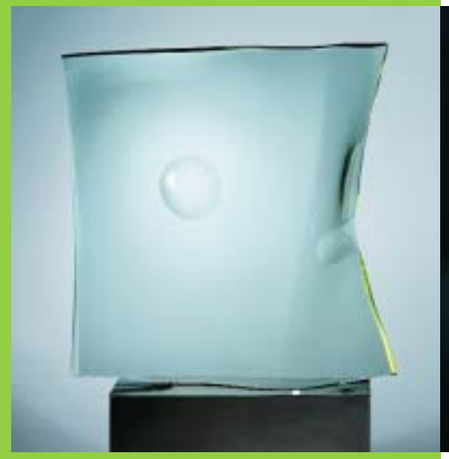

České sklo 1945–1980 Tvorba v nepříznivé době

Tato odborná publikace, která provází stejnojmennou putovní výstavu, je nejnovějším počinem Helmuta Rickeho, který byl editorem a zároveň i autorem části textu. Je psána přitažlivě, s atraktivními esejemi od Suzanne Frant, Antonína Langhamera, Tiny Oldknow, Jana Mergla a dalších.

Proč tato výstava a s ní i kniha vznikla? Ricke přichází s hypotézou, že evropské sklo v poválečném období je známo především díky skandinávskému a italskému sklu (s výjimkou holandského). Nabízeným pohledem na české sklo chce tento dojem opravit. Tento předpoklad je, do jisté míry, správný. Ne příliš se o českém skle psalo mimo Československo a je třeba udělat hodně pro to, aby se zlepšilo povědomí o této náročné době a životech umělců a tvůrců. Eseje, především ty od Langhamera a Mergla, mají vysokou úroveň a poskytují informace, které byly dlouho očekávány. Langhamerova studie o povaze sklářského vzdělání a Mergl v „Umění a Průmyslu", patří mezi nejhodnotnější z hlediska porozumění podmínkám v Československu během této doby.

Pro mě je tato kniha prvním krokem k přehodnocení postavení českého skla. Má snahu nebýt umělecko-designovou historií v Chalupeckého stylu a myslím, že úspěšnou. Nyní potřebuje být objevena a Jan Michl, citovaný Merglem, by se neměl stát překážkou k důkladnému přezkoumání éry komunistického designu. Poprvé je zpřístupněno mnoho nových informací a každý, kdo si tuto knihu přečte, bude daleko lépe chápat dobu o které pojednává.

Mám ale také několik výhrad. Nebyl zde prostor pro práci Zemka nebo Kolmana, Pečeného či Rozsypala. Projekt se příliš opírá o Steinberg Collection, (ale to napomáhá výstavě jako tato, a možná je to lepší než výstava žádná). Sklo Harrtil chybí úplně. Kromě asi čtyř výtvarníků je produkce lisovaného skla ve Sklo union prakticky ignorována a zdá se, že kniha posiluje úpadek designu pro proletariát. Posedlost sklem, spíše než produkcí děl předpokládá, že jedině výtvarné umění skla má cenu, což pokud mi ještě paměť slouží, je v protikladu s učením Kaplického – k parafrázi „není jedno velké umění na jedné straně a prostřednost v užitém umění na straně druhé".

Vydavatelovo rozhodnutí opatřit tuto knihu dvěma CD-ROMy, je rozumným počinem, který touto cestou činí postřehy v knize obsažené šířeji dostupné. Jedno CD přináší texty v němčině, druhé představuje designové kresby Rakow Collection z muzea v Corningu. To umožňuje sběratelům jedinečnou příležitost sledovat prostřednictvím designu myšlenkové procesy generace malujících sklářských tvůrců a designérů.

Je to vynikající kniha a je nezbytným doplňkem do každé knihovny o skle. Na 448 stranách je 696 obrázků velmi vysoké kvality, 44 medailonů, životopisy a dva CD-ROMy. Tu musíte mít.

Místa konání výstavy
Květen–Prosinec 2005; The Corning Museum of Glass, Corning, NY, US / www.cmog.org
Leden–Červen 2006; Museum of Glass Tocoma, Washington, US / www.museumofglass.org
Vydavatel knihy: www.arnoldsche.com

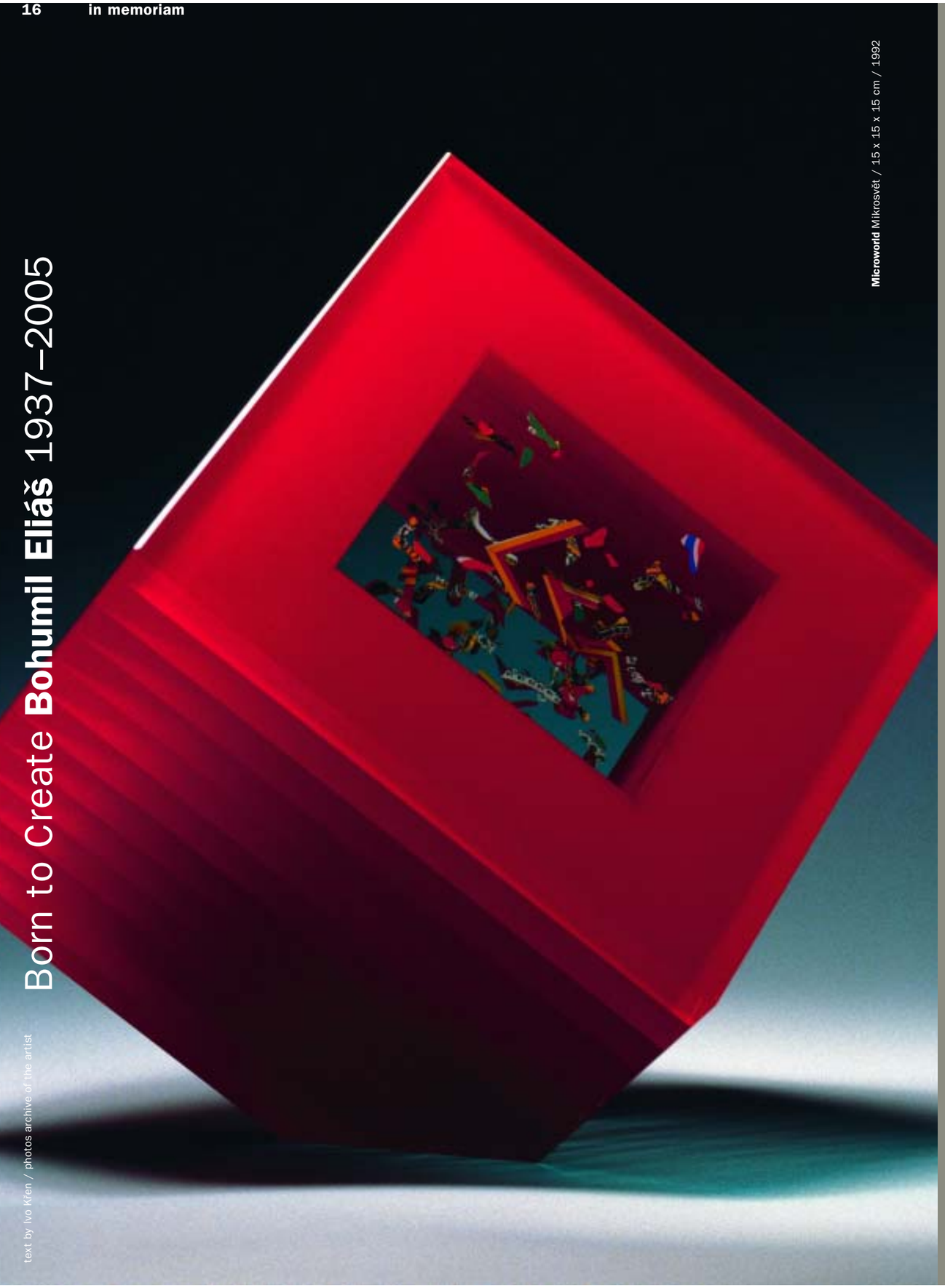

Microworld Mikrosvět / 15 x 15 x 15 cm / 1992

Born to Create **Bohumil Eliáš** 1937–2005

text by Ivo Křen / photos archive of the artist

On 21 May 2005, the academic painter Bohumil Eliáš died at the uncompleted age of 68 years. The Czech glass scene has lost one of its most outstanding personalities, an artist who by his diverse original art has made a name for himself as an ingenuous and respected author not only at home, but also within the world context of the studio glass movement.

Eliáš's natural artistic talent was formed during his studies at the Department of Monumental Painting and Glass of Professor Kaplický at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague in the years 1957–1963. Here his inclination towards glass, as well as drawing and painting took shape, which determined the substance of his work in the following years.

1975 was a breakthrough year for the development of his glass art. When working on windows for the Gothic church of Virgin Mary, he applied, for the very first time ever used by anyone the priciple of horizontal layering of shapes cut from flat glass. He subsequently applied this exceptionally effective way of work in a number of monumental realizations in architecture, while at the same time it became one of the main features of his private production of free-form glass sculptures. At first they were based on a play of plastic forms, modelled by fragmented refraction of light on edges. Beginning in the early 1990s, he also painted on individual layers, reducing relief forms to simple cut and polished steles, monumental in their silent austerity.

However, the unifying cornerstone of Eliáš's artistic personality consisted of painter's vision, and therefore simultaneously with glass production Eliáš functioned as a painter as well. Both paths merged in 1985, when he got an opportunity to apply his painting on blown hollow forms. This gave rise to works using the spatial form of glass and its specific qualities for painting. These works represented a final connection of a painted picture with glass sculpture.

From the 1990s on, Eliáš's painted glass objects/pictures consisted of slumped and relief shaped sheets of glass. The glass form became a carrier of painted compositions, utilizing all the variety of Eliáš's original painterly expression. Glass made it possible for painting to embrace space, introducing into it a magical play of the light on glaze and a three-dimensional reach into imaginative spaces outside the reality of the piece itself.

From the beginning, the artistic production of Bohumil Eliáš was an elemental eruption of a need to create. He did not look for new forms just to make his art special. He chose unusual methods and connections intuitively because he felt them to be necessary for fulfilling his idea. He fully enjoyed expressive colour scheme and diversity of shapes.

Eliáš's immensely fruitful career of more than 40 years ended suddenly, at the moment when intoxicated by creation he started with his famous explosive energy to develop new forms of his art, working on yet another expression both in glass and painting.

His sculptures and paintings in a number of Czech and foreign collections, both public and private, will be treasured as works of an exceptionally inventive artist of international standing.

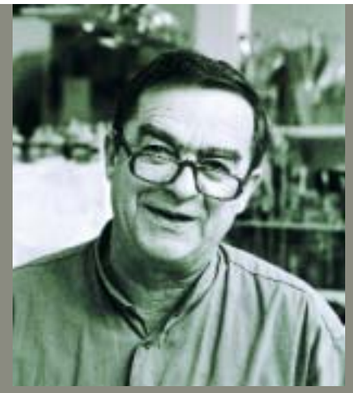

Dne 21. 5. 2005 zemřel ve věku nedožitých 68 let akademický malíř Bohumil Eliáš. Česká sklářská scéna přišla o jednu ze svých nejvýraznějších postav, o tvůrce, který se svou mnohotvárnou originální tvorbou zapsal i do světového kontextu ateliérového skla jako nezaměnitelný autor a vážená umělecká osobnost.

Eliášův přirozený umělecký talent se formoval za studií v ateliéru monumentální malby a skla prof. Kaplického na VŠ uměleckoprůmyslové v Praze v letech 1957–1963. Zde se vyhranilo jeho zaměření ke sklu, ale i ke kresbě a malbě, které do budoucna nastálo určilo podstatu jeho práce.

Zásadním mezníkem pro vývoj jeho sklářské tvorby se stal rok 1975. Pro realizaci oken do gotického kostela Panny Marie použil jako první princip horizontálního vrstvení tvarů, vyřezávaných z plochého skla. Tento výjimečně efektní způsob práce se sklem následně uplatnil v řadě monumentálních realizací v architektuře, ale zároveň se stal i jednou z hlavních poloh jeho privátní tvorby volných skleněných plastik. Nejprve byly založeny na hře plastických tvarů, modelovaných tříštivými lomy světla na hranách. Od počátku 90. let však začal uplatňovat na jednotlivých vrstvách i malbu a reliéfní tvary redukoval na jednoduché broušené a leštěné stély, monumentální ve své mlčenlivé strohosti.

Malířské cítění však tvořilo jednotící základ Eliášovy umělecké osobnosti a proto paralelně vedle tvorby ze skla pohyboval i v poloze malířské. Obě cesty se setkaly v roce 1985, kdy se mu naskytla příležitost uplatnit svou malbu na vyfouknuté duté tvary. Začaly vznikat práce, využívající pro malbu prostorovou formu skla i jeho specifické vlastnosti. Tato díla znamenala konečné spojení malovaného obrazu se skleněnou plastikou.

Výchozím bodem Eliášových malovaných skleněných objektů – obrazů byly od 90. let ohýbané a reliéfně tvarované desky plochého skla. Skleněný tvar se stal nositelem malovaných kompozic, využívajících veškerou mnohotvárnost autorova originálního malířského projevu. Sklo umožnilo malbě obejmout prostor, vneslo do ní magickou světelnou hru lazur a trojrozměrné rozvinutí do imaginativních prostorů mimo realitu objektu samého.

Umělecká tvorba Bohumila Eliáše byla od svých počátků živelnou erupcí potřeby tvořit. Nehledal nové formy pro pouhé ozvláštnění své tvorby. Volil nezvyklé postupy a spojení intuitivně, proto, že je cítil jako nutnost pro naplnění své myšlenky. Užíval si naplno expresivní barevnosti a tvarové rozmanitosti.

Autorova více než čtyřicetiletá a nesmírně plodná umělecká dráha se uzavřela náhle, v momentu, kdy začínal se svým pověstným výbušným opojením z tvoření rozvíjet nové podoby své tvorby, formoval další odlišný výraz ve skle i v malbě.

Jeho plastiky a obrazy zůstanou ve sbírkách desítek našich i zahraničních, veřejných i soukromých sbírek uchovány jako díla výjimečně invenčního a solitérního umělce světového formátu.

Bytostný **tvůrce** Bohumil Eliáš **1937–2005**

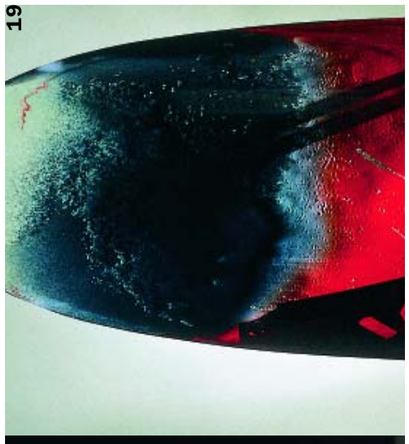

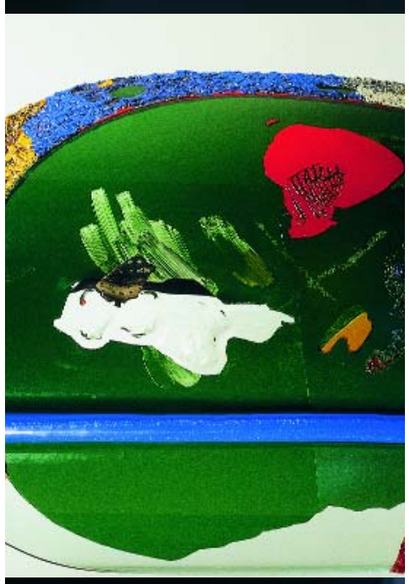

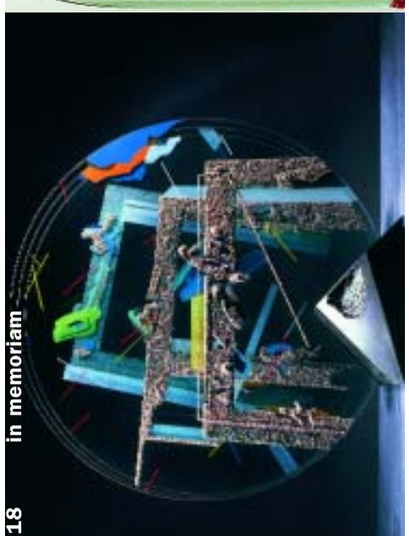

Bridges Mosty / ø 80 cm / 2000
Garden of Ecstasy Zahrada opojení
h. 85 cm / 2000
Chrysalis Kukla / h 95 cm / 2000
Hair-style Účes / h 212 cm / 2000
Element Živel / h 212 cm / 2001

Man and his Country Člověk a jeho Země
ø 80 cm / 1990
Three Spaces Tři prostory
h 102 cm / 1984

text by Sylva Petrová, exhibition curator / photos archive of expo

Captured Light and Space

Contemporary Czech Glass; EXPO 2005 – Aichi, Japan

To present the work of Czech glassmakers, represented by about 150 active participants, whose achievements have been internationally recognised, and frequently also in Japan, exceeds the scope and possibilities of a single exhibition. Therefore, EXPO 2005 in Japan will only feature the achievements of a couple of outstanding representatives of Czech glassmaking trends, complemented at the request of the Japanese party by examples of works of artists active for several years at TIGA in Toyama. We emphasize works created in the last few years, exceptional not only because of their philosophy and idea, but frequently also because of their unique form and technical and technological demands. Many of the exhibited works are very large. This is a typical feature of Czech artists, who innovate the technology of glass melted in a matrix, achieving world fame as the creators and implementers of designs from the U.S.A., Great Britain, Sweden and other countries. Other works demonstrate the mastery of Czech artists implementing modern forms with the help of traditional techniques of glass processing by cold engraving, cutting and painting, and at the same time making use of new technologies for transferring images to glass using computer technology. The wide range of innovative elements of glassmaking includes the application of uranium glass for extensive sculptures because uranium glass production is a unique achievement of the Czech Republic.

The exhibition in the Czech Republic and in Japan cannot be more than an outline of Czech glass production but still introduces a number of surprising implementations and stimuli with which the Czechs, today as in the past, have contributed to the development of modern art forms around the world.

Představit tvorbu českých sklářských výtvarníků – asi 150 aktivních účastníků, kteří dosáhli mezinárodního uznání a jsou často známí i v Japonsku – přesahuje rozsah a možnosti jedné výstavy. Proto EXPO 2005 v Japonsku uvede pouze úspěšné realizace několika vynikajících představitelů českých sklářských trendů, doplněné na žádost japonské strany o ukázky děl umělců aktivně tvořících několik let v TIGA v Toyamě. Klademe důraz na práce vzniklé v posledních letech, výjimečné nejen díky své filozofii a nápadu, ale nezřídka také užitím jedinečné formy a technických a technologických požadavků. Mnohá vystavovaná díla jsou značně rozměrná. To je typický znak českých umělců, novátorů technologie skla taveného ve formě, která jim získala světovou slávu jako tvůrcům a realizátorům návrhů ze Spojených států, Velké Británie, Švédska a jiných zemí. Jiná díla dokládají mistrovství českých výtvarníků vytvářejících moderní formy pomocí tradičních technik zpracování skla rytím za studena, broušením a malováním, přičemž zároveň využívají nové technologie pro přenos obrazů na sklo pomocí počítače. K širokému okruhu novátorských prvků sklářské tvorby se řadí i použití uranového skla pro velké sochy, protože výroba uranového skla je unikátním úspěchem České republiky.

Výstava v České republice a Japonsku může být pouze přehledem české sklářské tvorby, ale i tak přináší řadu překvapujících realizací a impulsů, kterými Češi, dnes stejně jako v minulosti, přispěli k rozvoji moderních uměleckých forem po celém světě.

Exhibition Venues
25th November 2004 at the Nostic's Palace, Prague / Czech Republic
Spring/Summer 2005 Toyama Town Hall / Toyama, Tokio, Kyoto, Kurashiki / Japan

Místa konání výstavy
25 listopadu 2004 v Nostickém Paláci, Praha / Česká republika
Jaro/Léto 2005 Radnice v Toyama, Tokio, Kyoto, Kurashiki / Japonsko

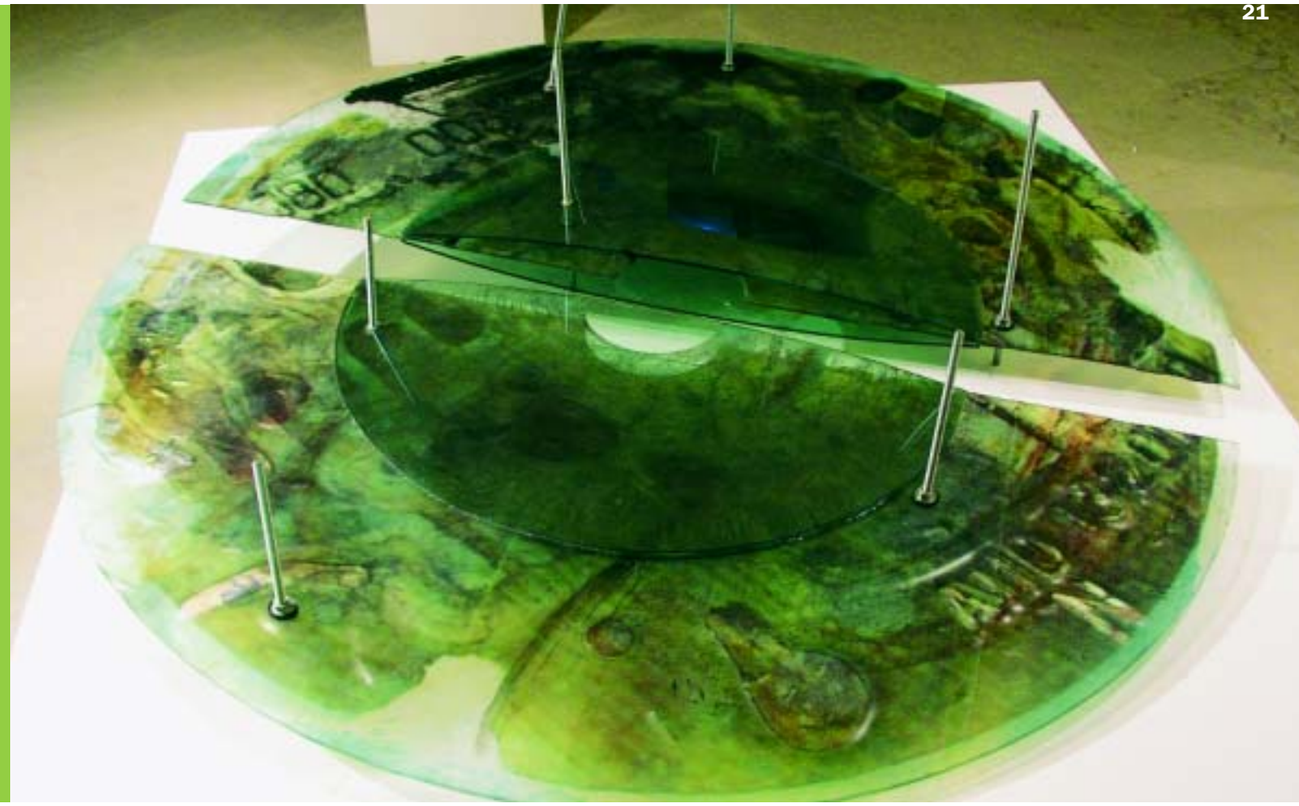

Dana Zámečníková / AemAet 2 – Hameporeš
Acid etched, painted, digitally enamelled glass and slumping glass, metal
ø 170 cm / 2002–2004
Libenský-Brychtová / Table Laid for a Bride Stolec pro nevěstu
23 x 45 cm / 1986

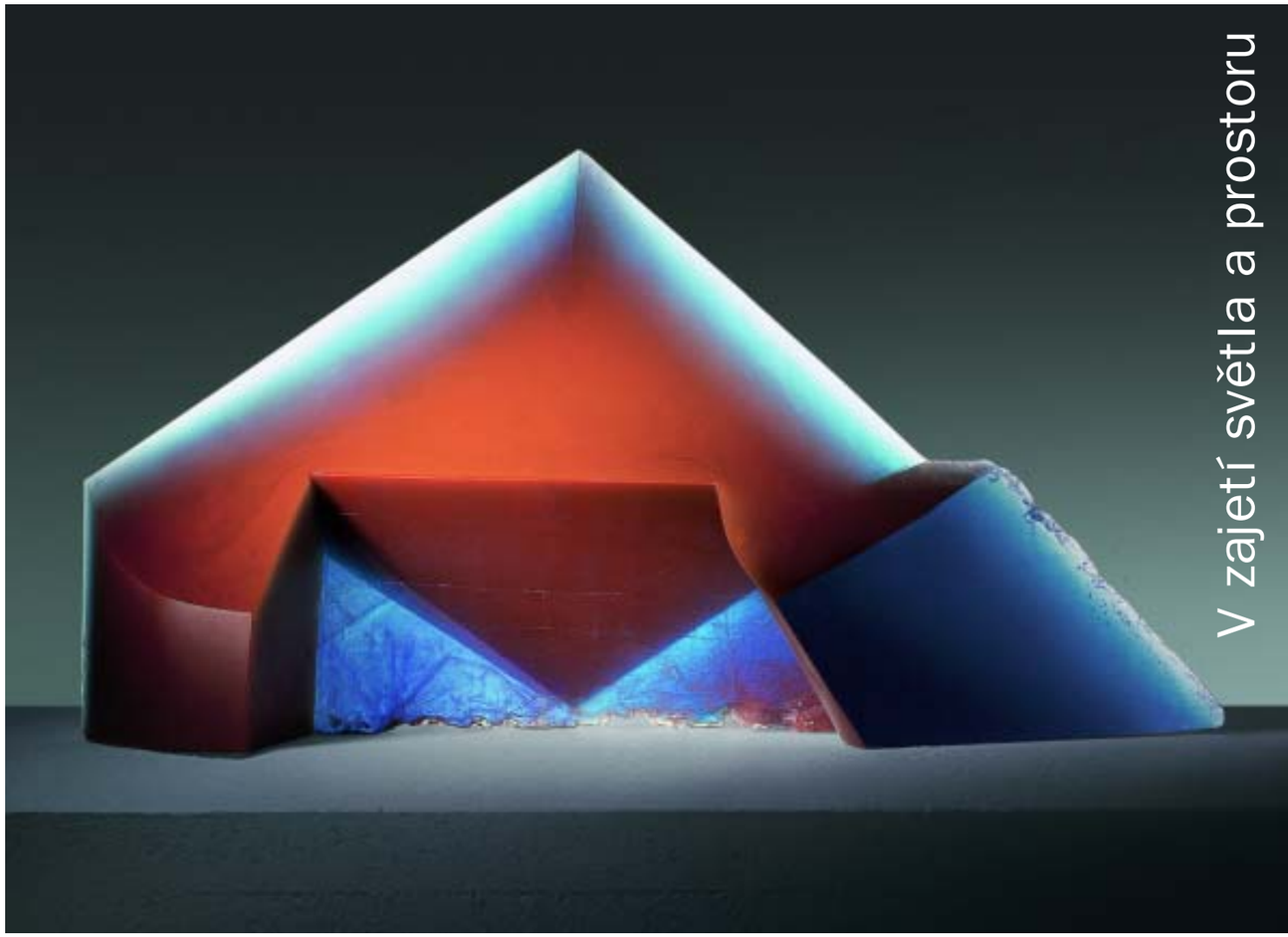

V zajetí světla a prostoru

Glass School of Železný Brod at M.A.V.A.

Alcorcon, Madrid, Spain; April 21–July 15, 2005 / www.ayto-alcorcon.es / www.supss.cz

text by Luisa Martínez García / photos archive of school

Vase Váza / Milan Svoboda
off-hand shaped hot glass objects, fuse and cut glass / h 40 cm / 2002

Lollipops Lízátka / Milan Nosek
off-hand shaped objects / h 40 cm / 1979

Bracelet Náramek **FUTURUM**
Martina Šteinerová / dural metal / ø 13 cm / 2002

Vase and Dish 'Eyes' Váza a Mísa Oči
Marie Roztočilová / painted and sand blasted glass / 34 cm and 13 cm / 2004

Dish with funnels
Mísa s trychtýřky
Lucie Chroustová
off-hand blowing shape and prunt / ø 26 cm / 2004

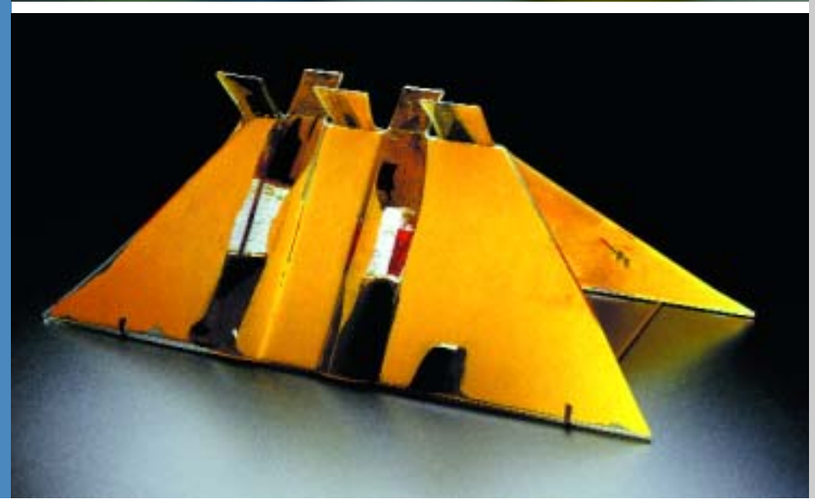

Object 'Roof' Objekt Střecha
Dagmar Hovorková
painted glass object
25 x 52 cm
1998

When you research the source of the training and education of the many internationally renowned contemporary Czech Artists, it is not unusual to see that careers of many of them had begun at the Glassmaking School in Železný Brod. Artists such as Bohumil Eliáš, Gizela Šabóková, Jaromír Rybák, Jan Štohanzl, Eva Vlčková, Anna Matoušková. Suffice it to say the great Libenský was not only one of its teachers—painting on glass, but he was also its Head from 1954–1963, before being called to head the "Glass Studio" at the Art, Design and Architecture Academy of Prague (VSUP).

This exhibition clearly demonstrates the quality of the training in the education of the new artists and designers who use glass as their chosen material of expression. In this sense the Glassmaking School in Železný Brod is much more than a specialized school for glass making. The teachers not only teach the "techniques" of working with glass, but also stimulate their students' passion for research, creativity and self confidence.

The methodology, which has remained basically the same since 1920 due to its excellent results, is based on the quality of teachers and on the close and intense relationship they maintain with their students during the four years of training. In addition there are no more than five students per year in each specialization department. The age group of students is 15–19 years.

The teachers themselves mostly have been students at the Železný Brod School and have later completed their studies at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague. In this way they return as teachers having received thorough training, the quality of which they are able to pass to their students with obvious results. In addition to that, many of the Czech artists whose work we see in galleries and museum all over the world have been teachers at Železný Brod.

The exhibition showcases a selection of works made by the students in the years 1975–2004, which are now part of the School's permanent "collection". In addition, the exhibition also included works by four department heads, who are presently teaching at Železný Brod; Martin Hlubuček (Glass Jewellery), Kateřina Krausová (Hot Glass), Anna Polanská (Engraving) and Zdeňka Laštovičková (Jewellery designer and Head of School).

Also included were works of two former teacher/artists Břetislav Novák and Rony Plesl. Finally the exhibition was completed with the works of two artists who were former "Heads" of the Železný Brod School and whose contribution was decisive for its development and reputation; Pavel Ježek and Stanislav Libenský.

Sklářská škola v Železném Brodě v M.A.V.A.

Alcorcon, Madrid, Španělsko, 21. dubna–15. července, 2005 / www.ayto-alcorcon.es / www.supss.cz

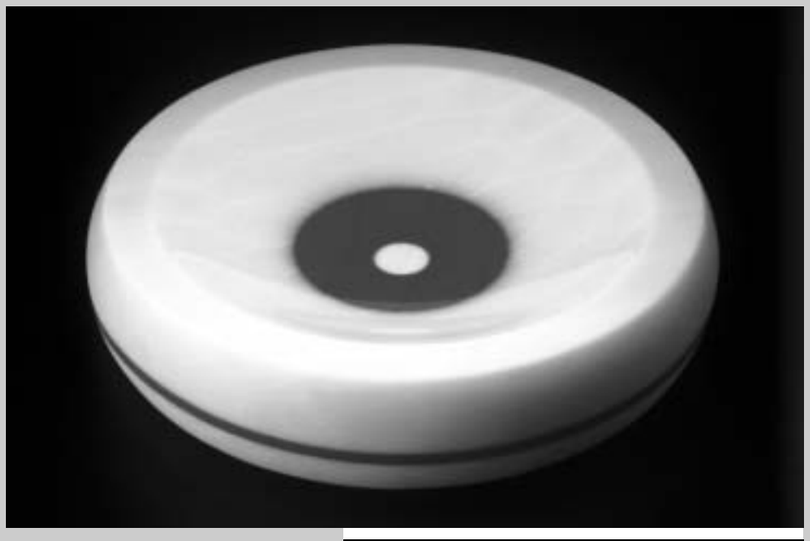

White Dish Bílá mísa / Vít Jonáš
molten, cut and glued glass
ø 21 cm / 2004
Rings Flags Prsteny Vlajky / Alena Hesounová / molten, cut and glued glass and metal / 5–6 cm / 2002

Vase Váza / Tomáš Koštál
molten, cut and glued glass / h 31 cm / 2004
Vases Vázy / Lucie Táborská
off-hand blown and press-blown glass / 32 cm and 22 cm / 2003
Vase Váza Petra Vaňátková press-blown glass / h 30 cm / 1998

Pokud pátráte po pramenech studia a vzdělání mnoha mezinárodně uznávaných současných českých umělců, není nic neobvyklého si všimnout, že kariéra mnohých z nich začala právě ve Sklářské škole v Železném Brodě. Jsou to například Bohumil Eliáš, Gizela Šabóková, Jaromír Rybák, Jan Štohanzl, Eva Vlčková či Anna Matoušková. Postačí říct, že Stanislav Libenský nebyl pouze jedním z jejich učitelů práce se sklem, ale byl také ředitelem v letech 1954–1963, do doby než byl osloven vést sklářský ateliér na Vysoké škole uměleckoprůmyslové (VŠUP).

Tato výstava ukazuje kvalitu vzdělávání nových umělců a designérů, kteří si vybrali sklo jako prostředek k vyjádření. V tomto smyslu je škola v Železném Brodě více než odbornou školou pro tvorbu skla. Profesoři učí nejen řemeslnou zručnost při práci se sklem, ale také povzbuzují studentské nadšení pro hledání, kreativitu a sebedůvěru.

Metodologie, která zůstává díky skvělým výsledkům od roku 1920 v podstatě stejná, je založena na kvalitě profesorů a na těsném a silném vztahu, který udržují se svými studenty během čtyřletého studia. Navíc v každém specializovaném oboru není více než pět studentů ročně. Věk studentů ve skupině je od 15 do 19 let.

Sami profesoři byli ve většině případů studenty školy v Železném Brodě a později dokončili svá studia na VŠUP v Praze. Touto cestou se vracejí jako profesoři mající úplné vyškolení a kvalitu, kterou jsou schopni předat svým studentům s jasnými výsledky. Navíc mnoho z českých umělců, jejichž práce můžeme vidět v galeriích a muzeích po celém světě, byli profesory v Železném Brodě.

Vystavované exponáty jsou výběrem z prací studentů z let 1975–2004, které jsou nyní součástí stálé školní sbírky. Spolu s nimi byly také vystaveny práce vedoucích ze čtyř oborů, kteří v současné době vyučují v Železném Brodě. Jsou to Martin Hlubůček (design šperku), Kateřina Krausová (hutní sklo), Anna Polanská (broušené sklo) a Zdeňka Laštovičková (design šperku a ředitelka školy).

Dále jsou zahrnuty práce dvou bývalých profesorů a umělců – Břetislava Nováka a Rony Plesla a výstava je ještě doplněna pracemi výtvarníků, kteří byli dříve řediteli školy v Železném Brodě a jejichž příspěvek byl rozhodujícím pro rozvoj a prestiž školy – Pavla Ježka a Stanislava Libenského.

10th anniversary of Studio Lhotský in Pelechov

text by Jaromír Neumann / photos by Zdeněk Lhotský, Martin Polák, Filip Šlapal, Gabriel Urbánek

Karen LaMonte / **Dress (Impression)** Saty (Otisk)
h 140 cm, w 90 cm, d 44 cm / 2005

Štefan Milkov / **Guardian** Strážce / h 80 cm / 2004
Anna Matoušková / **Column** Sloup / h 265 cm, w 40 cm, d 35 cm / 2004

Studio Lhotský of melt glass sculpture in Pelechov near Železný Brod celebrated the 10th anniversary of its founding. Thanks to its quality work and daring and creative approach it has gained many customers both at home and abroad, as testified by the series of three exhibitions presenting Czech as well as international artists collaborating with the Pelechov workshop. The North-Bohemian Museum in Liberec, the Moravian Gallery in Brno and the Europe Gallery in Žďár nad Sázavou featured not only Jaroslava Brychtová and Stanislav Libenský, who were one of the founders of this workshop in the 1950s, but also Libenský's students such as Oldřich Plíva, Zdeněk Lhotský and Jaroslav Róna; students of the Department of Vladimír Kopecký such as Alena Matějková and Anna Matoušková; and students of the Departments of Professor Harcuba and V. K. Novák such as Rony Plesl. The exhibitions included works by artists, for whom glass was not the basic material of expression—Barbora Škorpilová, Michal Gabriel, Čestmír Suška, Jiří Plieštik and the group Olgoj Chorchoj. International artists, who collaborate with Studio Lhotský, were represented by Karen LaMonte. The exhibitions documented the creative approach of the artists to cast glass sculpture—the artistic expression, in which the Czech school is a world trademark.

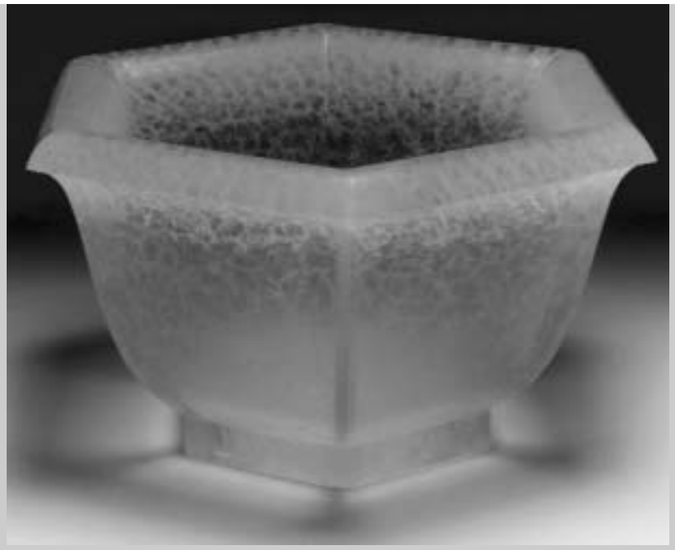

Zdeněk Lhotský / **Bowl 196** Mísa 196
h 19 cm, ø 35 cm / 1996
Stanislav Libenský – Jaroslava Brychtová
Free Through I Skrz naskrz I. / h 75 cm, w 60 cm / 1988

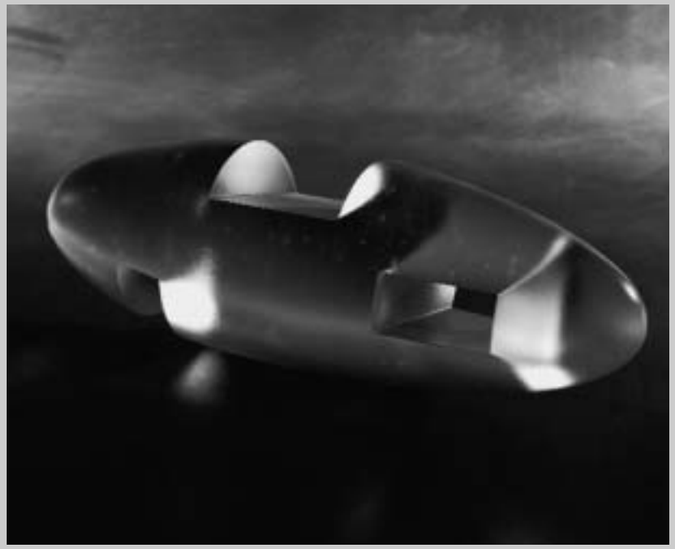

Čestmír Suška / **Bob** / h 20 cm, l 52 cm / 2004
Barbora Škorpilová / **Reel** Špulka / h 40 cm, ø 22 cm / 1996

10. výročí studia Lhotský v Pelechově

Studio tavené skleněné plastiky Lhotský v Pelechově u Železného Brodu oslavilo 10. výročí svého založení. Díky kvalitní práci, odvážnému a tvůrčímu přístupu získalo řadu zákazníků doma i ve světě a to doložilo souborem tří výstav, prezentujících naše i zahraniční autory, spolupracující s pelechovskou dílnou.
V Severočeském muzeu v Liberci, v Moravské galerii v Brně a v Galerii Evropa ve Žďáru nad Sázavou se představili nejen Jaroslava Brychtová se Stanislavem Libenským, kteří stáli v padesátých letech minulého století u vzniku této dílny, ale i žáci Libenského – Oldřich Plíva, Zdeněk Lhotský nebo Jaroslav Róna. Z ateliéru Vladimíra Kopeckého Alena Matějková a Anna Matoušková nebo Rony Plesl z ateliéru prof. Harcuby a V. K. Nováka. Svá díla vystavili i výtvarníci, pro které sklo není základním vyjadřovacím materiálem – Barbora Škorpilová, Michal Gabriel, Čestmír Suška, Jiří Plieštik nebo seskupení Olgoj Chorchoj. Zahraniční výtvarníky, kteří s Lhotského studiem spolupracují, zastupovala Karen LaMonte. Výstavy ukázaly tvůrčí přístup autorů k tavené plastice, k výtvarnému vyjádření, ve kterém je česká škola světovou značkou.

Czech Glass 1945–80 “Design in an Age of Adversity” Organized by Prof. Dr. Helmut Ricke (Düsseldorf Museum), features more than 350 objects drawn primarily from the private collection of the Steinberg Foundation in Lichtenstein, museums in the Czech Republic, including the Museum of Decorative Arts in Prague, the North-Bohemian Museum in Liberec, and the Moravian Gallery in Brno, and the Museum Kunst Palast in Düsseldorf, Germany. Touring exhibition accompanied by major hardback publication (450-page, see book review);
January–April 2005; Premiered at Museum Kunst Palast / www.museumkunstpalast.de
May–December 2005; The Corning Museum of Glass, Corning, NY, US / www.cmog.org
January–June 2006; Museum of Glass Tocoma, Washington, US / www.museumofglass.org
Výstava pořádaná prof. Dr. Helmutem Rickem (Düsseldorf Museum), uvádí více než 350 objektů zapůjčených zejména ze soukromé sbírky Steinberg Foundation in Lichtenstein, muzeí v České republice, včetně Uměleckoprůmyslového musea v Praze, Severočeského muzea v Liberci a Moravské galerie v Brně a Museum Kunst Palast v Düsseldorfu v Německu. Putovní výstava je doprovázena vázanou publikací (450 stran, viz recenze knihy);
Leden – Duben 2005, premiéra v Museum Kunst Palast / www.museumkunstpalast.de
Květen – Prosinec 2005, The Corning Museum of Glass, Corning, New York, USA / www.cmog.org
Leden – Červen 2006, Museum of Glass Tocoma, Washington, USA / www.museumofglass.org

Thinking in Glass – Václav Cigler & his School in Bratislava: inc: Štěpán Pala & Zora Palová / Miloš Balgavý / Pavel Hloška. Gemeentemuseum. The Hague. Netherlands. Tel: 00 31 70 338 1111. www.gemeentemuseum.nl / info: post@gemeentemusem.nl
vystavují – Štěpán Pala & Zora Palová, Miloš Balgavý, Pavel Hloška. Gemeentemuseum. The Hague. Dánsko. Tel: 00 31 70 338 1111. www.gemeentemuseum.nl / info: post@gemeentemusem.nl
08/04/05 – 11/09/05.

Gardens of Glass; Chihuly at Kew
The major event this summer at the Royal Botanic Gardens, Kew (London) – reputed to be the most ambitious exhibition ever mounted in the famous Kew Gardens by the US artist Dale Chihuly. Tel: 00 44 20 8332 5606. www.kew.org / info pr@kew.org
Hlavní událost tohoto léta v Royal Botanic Gardens, Kew (Londýn) – údajně nejctižádostivější výstava, která kdy ve známé Kew Gardens byla pořádána americkým umělcem – Dale Chihuly. Tel: 00 44 20 8332 5606. www.kew.org / info pr@kew.org
May 05 – January 2006

Global Art Glass 2005. Triennale Exhibition. inc: Vladimír Kopecký, Danny Lane, Alena Matějková, Kazushi Nakada, Gareth Noel Williams & Emma Woffenden. Borgholm Castle. Borgholm. S. Tel: 00 46 485 77440. www.vidamuseum.com / info: kamras@vidamuseum.com
Trienále. Vystavují – Vladimír Kopecký, Danny Lane, Alena Matějková, Kazushi Nakada, Gareth Noel Williams & Emma Woffenden. Borgholm Castle. Borgholm. Švédsko / Tel: 00 46 485 77440. www.vidamuseum.com / info: kamras@vidamuseum.com
18/06/05 – 04/09/05.

Edge. inc: Conrad Atkinson, Henry Amos, Sarah Chrisp, Vannesa Cutler, Katharine Dowson, Catherine Forsyth, Stefan Gec, Kathryn Hodkinson, Shelly James, Hannah Kippax, James Maskrey, Richard Meitner, Stephanie Moore, Kevin Petrie, Colin Rennie, Dan Savage & Sheila Swanson. National Glass Centre. Sunderland. GB. Tel: 0191 515 5555. www.nationalglasscentre.com
Vystavují – Conrad Atkinson, Henry Amos, Sarah Chrisp, Vannesa Cutler, Katharine Dowson, Catherine Forsyth, Stefan Gec, Kathryn Hodkinson, Shelly James, Hannah Kippax, James Maskrey, Richard Meitner, Stephanie Moore, Kevin Petrie, Colin Rennie, Dan Savage & Sheila Swanson. National Glass Centre. Sunderland. Velká Británie. Tel: 0191 515 5555. www.nationalglasscentre.com
05/07/05 – 02/10/05

“Wearing Glass: Contemporary Jewellery & Body Adornment”.
Touring Exhibition. inc: Yvonne Coffey, Diana East, Antje Illner, Andrew Logan, Keiko Mukaidé & Susan Cross, Patricia Niemann, Alex Ramsay & Michaela Theodorakakou. the.gallery@oxo. London./National Glass Centre. Sunderland. GB. (the.gallery@oxo. London) Tel: 020 7751 3435
Putovní výstava. Vystavují – Yvonne Coffey, Diana East, Antje Illner, Andrew Logan, Keiko Mukaidé & Susan Cross, Patricia Niemann, Alex Ramsay & Michaela Theodorakakou. the.gallery@oxo. Londýn „National Glass Centre“. Sunderland. Velká Británie. Tel: 020 7751 3435
28/10/05 – 13/11/05

glass**Art** *prêt-a-porter*
Featuring works of 15 European artists working in glass jewellery design.
Studio Glass Gallery, 63 Connaught St, London W2. Tel: 020 7706 3013 / www.studioglass.co.uk
Význačné práce 15 evropských umělců zabývajících se designem šperků ze skla.
Studio Glass Gallery, 63 Connaught St, London W2. Tel: 020 7706 3013 / www.studioglass.co.uk
3/11/05 – 21/12/05

Dana Zámečníková Woman/Man/Torso Žena/Muž/Torzo
From 21 September to 6 November 2005, the Museum Kampa presents Dana Zámečníková. V Muzeu Kampa se představuje ve dnech 21. září–6. listopadu 2005 Dana Zámečníková.

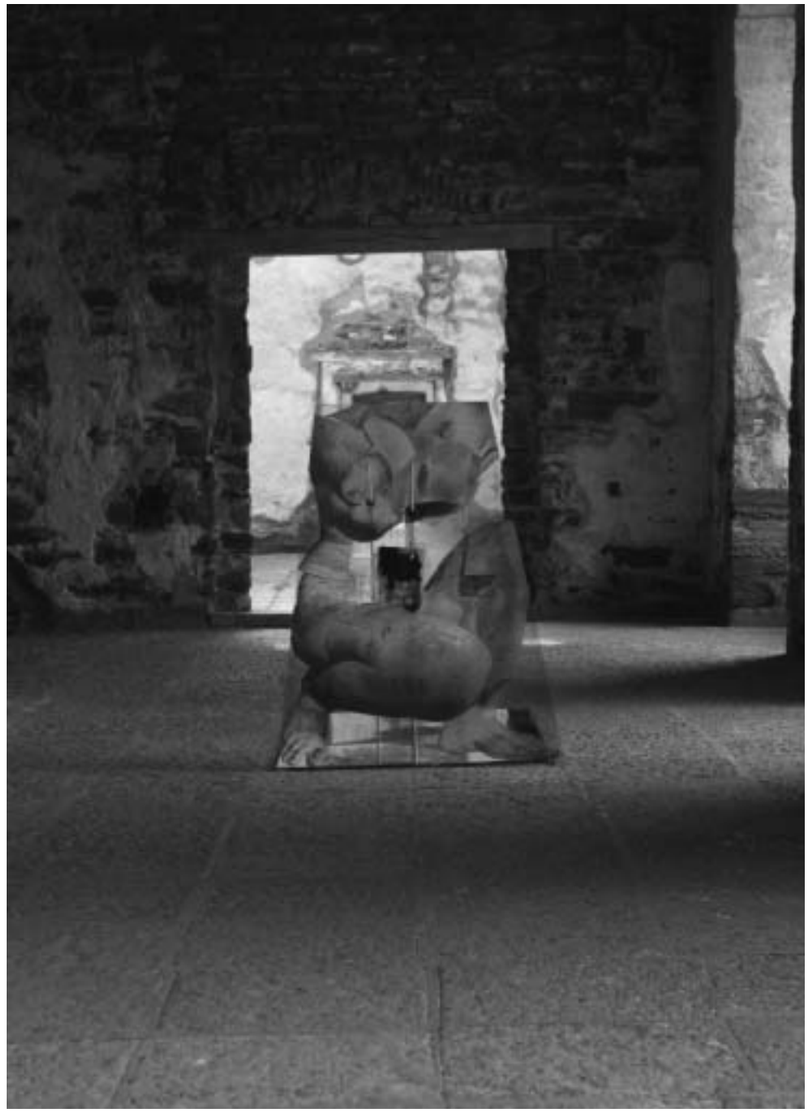

Woman/Man/Torso **Borkholm, Sweden / 190 x 150 x 110 cm / 2000–2005**
slumping, acid etched, scratch, painted and collage digitally enamelled on glass, metal screws
Žena/Muž/Torzo Borkholm, Švédsko / 190 x 150 x 110 cm / 2000–2005
vypálená digitální koláž na lehané, leptané, poškrábané a malované sklo, šrouby

The main idea of this exhibition is reflection in a mirror, inspired by Jorge Luise Borges’s short story *Animals from Mirrors*, merging reality with fiction. The pieces, whether completely new or of an older date, are installed in such a way as to present in the best light the world of reflecting, imagination and illusion, highlighting both the stable of the Museum Kampa and the pieces themselves.

The sculpture WOMAN/MAN/TORSO was exhibited this year at the triennial ‘Global Art Glass’ in Borgholm, Sweden.

A woman—torso—goddess is reflected on the horizontally placed glass with a torso of a man, by which man and woman merge in an inseparable communion.

Hlavní ideou této expozice je zrcadlení, volně evokované povídkou Jorge Luise Borgese – Zvířata ze zrcadel, prolnutí reálna s ireálnem. Objekty, ať už úplně nové nebo i starší práce jsou instalovány tak, aby naplnily co nejlépe svět zrcadlení, imaginace a iluze, jak prostoru konírny v Muzeu Kampa, tak objektů samých.

Objekt ŽENA/MUŽ/TORZO byl letos vystaven na trienále Global Art Glass v Borgholmu ve Švédsku.

Žena – torzo – bohyně se odráží na položeném skle s torzem muže a tím se prolíná muž a žena v nerozlučném splynutí.

Museum Kampa / Sovovy mlýny / The Jan and Meda Mládek Foundation
U Sovových mlýnů 503/2, Praha 1 – Malá Strana, 118 00
Telefon: 257 286 147, Fax: 257 286 113
E-mail: info@museumkampa.cz
Web: http://www.museumkampa.cz

studio glass gallery glass**Art** *prêt-a-porter* **contemporary glass Jewellery**
výstava šperků ze skla současných tvůrců ve Studio Glass Gallery v Londýně

interview **Jaroslav Matouš**
rozhovor s Jaroslavem Matoušem

review **Kamenický Šenov school in Museum of Decorative Arts in Prague**
recenze výstavy sklářské školy z Kamenického Šenova v UPM

event **COLLECT 2006 at the V&A London**
3. ročník veletrhu sklářských galerií COLLECT 2006 ve V&A v Londýně

news **Victoria & Albert Museum's new glass gallery**
otevření nové sklářské galerie ve V&A muzeu v Londýně

studio**glass** spring summer 2005
bilingual Czech / English

63 Connaught Street, London W2 2AE
e-mail: mail@studioglass.co.uk
phone + 44 (0) 20 7706 3013
fax: + 44 (0) 20 7706 3069

Published by Vydává
The Studio Glass Gallery, London, UK
www.studioglass.co.uk

Editor in Chief Šéfredaktor
Olga Zámišová (olga.zamis@volny.cz)

Editorial Board Redakční rada
Zafar Iqbal, Michael Robinson, Ivana Mašková, Jill Campion

© **Graphic Design** Grafická úprava
Ondřej Zámiš (ondrej.zamis@volny.cz)

Translation Překlad
PhDr. Vladimíra Šefranka, Jan Šefranka, Ing. Jaroslava Pošíková

© **Authors of Articles** Autoři textů
Olga Zámišová; Zafar Iqbal; Milan Hlaveš; Marcus Newell; Ivo Křen; Sylva Petrová; Luisa Martínez García; Jaromír Neumann

© **Photos** Fotografie
Gabriel Urbánek; Tomáš Hilger; Ondřej Kocourek; Zdeněk Lhotský; Martin Polák; Filip Šlapal; editorial archives; archives of authors

Lithography Litografie
Art-D, Grafický atelier Černý
Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10, Czech Republic
www.art-d.com

Printing Tisk
Trico, Bubenské nábřeží 306, P. O. Box 152
170 04 Praha 7, Czech Republic
trico@post.cz, www.trico-cz.com

If you wish to comment on any matters relating to this publication, please e-mail; mail@studioglass.co.uk or olga.zamis@volny.cz

studio**glass** bi-annual publication on international glass art.
All materials © Studio Glass Gallery, London, UK